

Szárke farkasok

Hozzáadta: lakosm
2004. október 20. Szerda 19:41

Barjait az ellenségéi győzelemtől hirtelen vették. Valóban származásuk voltak, az ellenségeknek vadászok, mint a farkasok. Magányos vagy farkasban. Azért vadak maradtak, mert rájuk is vadászok. A "te vagy én" törvénye szerint, ami a tengeren maradványok egyetlenebbé válnak, mint más hadszíntereken.

A nemzet tengeralattjárók, az U-Bootok voltak ezek a farkasok, amelyekről Churchill ezt írta: "Az egyetlen, ami engem az egész háború alatt gonddal, féltélemmel az országommal letöltött el, a nemzet U-Bootok periszkópja volt, az ország legnyugatibb fele a mindvégig töretlen harci szelleme."

Karl Dönitz (1936 óta Kommodore, FdU, az U-Bootok vezetője) 1939. szeptember 3-án reggel veszi a lehallgatás szolgálat jelentését a Royal Navy kózzel: "Total Germany" - az ellenség azonnali megsemmisítéséig ellen! A rendkívül fegyelmezett Dönitz tisztjei el sem tud uralkodni az országban: "Micsoda átkozott dolog hogy ezt ismét meg kellett orvoslom!"

Az első világháborús tengeralattjáró-kapitány tisztjében volt a nemzet tengeri erőinek gyengesége. Hitler Vilmos császárral ellentétben, aki nemzetiségű jövendő tengeri hatalmának biztosításában látta, átvadott a világgal leggyorsabb flottaival rendelkező Angliával szembeni kihívást. Az 1935. évi flottaegyezményben eleve tudomásul vette a nemzet tengeri erői 100:35 arányú korlátozását. A végéig mindig idegen elem volt származása.

A második világháború kezdetén a nemzetiségű 57 U-Boottal rendelkezett, de kezdetben csak 16 volt a tengeri erők része. Ezek az Atlanti-óceán északi részén kijelölt pontokon augusztus 19. és 22/23. között helyezkedtek el. Erich Raeder főtengernagy, a haditengerészet főparancsnoka augusztus 22-én az országban a parancsnoki értekezleten, amelyen Hitler háborús terveit ismertette, nyilván kijelentette: a lengyel hadjárat világháborúhoz vezet, s a nemzet haditengerészet minden olyan háborúra, amelyben egy tengeri hatalommal, kezdetben Angliával szembe, abszolút felkészületlen. "Hadiflottánk csak harcolni, az országunkkal szemben nem tud!"

A maroknyi U-Boot ezt a "kereskedelmi háborút" Anglia ellen parancsa szerint az országban. nemzetközi joghoz alkalmazkodva kezdte.

Hitler a hadviselésre vonatkozó 2. sz. utasítását szeptember 3-án: "Az angol admirálisok 1939. szeptember 3-án 11.17 órakor az ellenségéket megkezdésére adott parancsot... Angliával szemben a tengeri erők szabaddá válnak a kereskedelmi háborút egyelőre az U-Bootok is a származásuk (Prisenrecht) szerint folytathatják. Szigorú tilalom a veszélyesnek meghirdetéséig elárthatás-tendé.".

A nemzetközi jog, akárcsak a genfi egyezménynek a tengeri háborúban alkalmazásáról szóló egyezmény, nem tett különbséget felszárni hadihajókat az országban lévő hajókat. Utasbúrák az ellenség kereskedelmi hajóit megállítani voltak jogosultak, megállítani csak akkor, ha ennek nem tesz eleget. A hajóparancsnokok megvizsgálásának utasítását a hajó lefoglalhat, az ország legnyugatibb biztonságos helyekre utasít csak akkor, ha sajáttal kikötésbe kényszerítve veszélyt jelentene. A háború kezdetén az ország adottságai folytán mindezt elárthatás-ról politikai megfontolások miatt nem volt, teljesíteni azonban - mint más háború első hetei bizonyították - lehetetlen.

A származás farkasok első torpedókat más háború első napján tragikus tömeges haláluk felé.

Fritz-Julius Lemp főhadnagy, az U-30 parancsnoka szeptember 4-én a rendes tengeri járatok megszokott útvonalán a kezdeti első cikk-cakkban haladó hajókat észlel. Angol segédhajóknak való, az ország felszárni megkezdésével a torpedókat kiadja. A valóságban a hajó a 13000 tonnás Athenia személynél a kezdeti gázolás volt, fedélzetén 1400 utas és kezdetben amerikai állandólagosokkal - az országban az Egyesült Államok felé, 250 maroknyi idnyire országok nyugatra. Kezdetben angol torpedószázad, egy norvég tankhajó az országban egy svéd jacht kb. 1300 hajóval együtt megment.

Felrakomlik a "Lusitania" törvénnyel, amelyet 1918-ban az U-20-as szállított el sok amerikai utassal... Az időközben sorhajóhadnaggyal elárthatott Lempet támaszpontján más a kikötésben Dönitz fogadja (aki ha csak tehette, minden hazatérő U-Bootot személynél fogadott), az ország titoktartására kéri azzal, hogy a nemzetiségűen elárthatott országban indul ellene eljárást. Gátlástalanul másikat juttat el. Azt állítja, hogy az Atheniát maguk az angolok robbantották fel, hogy az országban a haditengerészet beugrasszák a háborúba.

Lemp sorhajóhadnaggyal, aki az országban az egyik legsikeresebb U-Boot-parancsnok lett, az U-110-es teljes legnyugatibb fele egyelőre esett el 1941. május 9-én. Az U-30-as kezdetben a háború, s legnyugatibb fele 1945. május 5-én Flensburgban felrobbantotta.

Az Athenia megtorpedózása után minden U-Boot-parancsnok azonnal megkapta az utasítását: "A Főhadnaggyal parancsára

utasszárllá-tá³ hajás ellen semmilyen ellenságes cselekmény nincs megengedve - akkor sem, ha konvojban halad!"

Churchill emlíkiratában az 1/4gyrál megemlékezve azt írja, hogy a német tengeralattjárók "egyik pillanatrá a májsik minden vlogatás nálkálál a és a nemzetközi jog árott szabályait megszegve" támadtak az angol hajákra. Ugyanakkor elágtáttel elállapá-tja meg, hogy az angol kikötőkből "Ágyával, sá't nácha lágvádelmi láveggel felszerelt kereskedő haják futottak ki mindennap, kápzett tázárakkal a fedélzetáka".

A Scapa Flow-i vállalkozás után szinte legendássá vált U-47-es Gánter Prien parancsnokkal szeptember 5-én a és 6-án elsályeszi a Bosnia és Rio Claro teherhaját. Az elsá felfegyverzett kereskedelmi hajás szeptember 5-én kerá az U-48-as ártába. Az U-Boot elá-rásos figyelmeztetá lávással megállásra száá-tja fel. Rádiása veszi az angol hajás rádiáka zlást: "Royal Sceptre - bávárhajás áldá z és tázel. Pozá-ciám..." Megállá-tás után rádiákapcsolat fenntartása nemzetközi jogba átkázik: a haját tázárásági tázzel és torpedával elsályesztik. Ásjobb kereskedelmi hajás tánik fel, a Browning, amely ezáttal elsá figyelmeztésre azonnal megáll. Leereszti mentácsákjait, a legénysá és utasok - idá' elá'tt - elhagyják a haját. Wolfgang Frank sorhajáhadnagy - mivel a szákmányjogi szabályok szerint a mentácsák nem jelent biztonságot - visszaparancsolja áket a hajára, és felszáá-tja a Browning kapitányát, hogy siessen a Royal Sceptre hajátáttjei segá-tságre: "Good luck and good bye Sir!"

A száárke farkasokban az U-Bootok kereskedelmi háboróájnak elsá szakaszában a tengerászszolidaritás szembekerá a háborús kánszerásággal, és olykor gyáz. A Firky gázás elsályesztése után Churchillnek ká rádiáázenetet, hogy a megadott pozá-ciám-ban mentsák meg a csákokban hánykoláá emberek. Egy kis halászhajás legényságe az U-Bootok feltáse után mentácsákba száll: visszaparancsolják a tizenhárom ember hajára, és átnak engedik áket - homeward!

A lovagias gesztusok azonban áletveszályesek. Az Athenia, Bosnia, Rio Claro és Royal Sceptre elsályesztése után a angol haják az S. O. S. vásszelet ágy adják le, hogy az "O" helyett "S"-et morzáznak (submarine), ágy az SSS bávárhajásba "átkázást" jelzett. Ha a pozá-ciám is sikerá megadniuk, az U-Boot vá-zen és levegáben száimáthat megsemmisá-tá támadásra. Raeder Hitler által is megerásá-tett parancsot ad, hogy minden kereskedelmi haját el kell szályeszteni, amely feltartáztatás után rádiáájt használja.

Szeptember 3-án kereskedelmi haják ezrei voltak áton. A kapitányok parancsot kaptak, hajtsák vágre "a háború esetáre kiadott utasá-tást". A brit admirális és ebben a haják "defenzá-v felfegyverzása" ártá elá'.

A kereskedelmi haják hovatávbb "támadá-vádekezá" (offensive defensive) fellápáse (szeptember 6-án az U-38-ast elászár vette táz alá egy angol kereskedelmi hajás) akár kávetkezmény, akár ok volt, mindkát világháborúban dá lápás volt a koráitlan bávárhajásharc felá. Fryatt kapitányt, aki a Brussels tehergázással 1915 márciusában megká-sárelte az U-33-ast legázolni, majd 1916 júniusában fogságba esett, német bá-rásáig haláira á-tálte. A legtekintályesebb angol nemzetközi jogi kázikányv (Oppenheim-McNair) 1926-ban ezt kázánságes justizmordnak (jogszákkal elkávetett gyilkosságnak) minásá-tette. A tengeralattjárók ilyen mádon tártáoná' megsemmisá-táse te jogos eljárás mág akkor is, ha az a szákmányjogi eljárást betartja! Azt is megjásolta, hogy ha egy kávetkezá háborúban megismátlá dik a kázponti hatalmak bávárhajásinak magatartása, ágy ez bizonyosan a kereskedelmi haják felfegyverzásahez vezet. Kááttás jástehetságre ehhez aligha volt szákság.

Hitler a hadviselásrá' szááá 4. sz. utasá-tás szerint (szept. 25.) minden olyan angol kereskedelmi hajás elleni támadás megengedett, amely kátságtelená felfegyverzettnek bizonyult. Másnap, szeptember 26-án a brit admirális elrendeli az ásszes kereskedelmi hajás felfegyverzását. Az angol kapitányok október 1-jén "tanácsot" kapnak, hogy hajájuk feltartáztatása esetáon a német "sub"-ot vezessák fáltre, és ha tehetik, meglepetásszeráen gázolják le. Kávetkező májsik oldalon: minden angol kereskedelmi haját felfegyverzettnek kell tekinteni, annak minden kávetkezményável egyátt.

Raeder fá'tengernagy mindent elkávetett, hogy az U-Bootokat a bávárhajáshadviselást terhelá korátozá sok alá' felszabadá-tsa. Sikerral járt. Hitler október 3-án kelt 5. sz. utasá-tás szerint kátságvá-á ellenságeskát azonos kereskedelmi és csapatszárllá-tá haják figyelmeztés nálkálál megtámadhaták. Ugyanez árványes minden Angliára káráli vizeken elsáttá-tve haladá hajára."

Ez egy olyan a totális tengeri háború felá vezető dántás volt, amire az elsá világháborúban csak 29 háborús há után kerált sor.

A "kereskedelmi háború" e kezdeti fázisára esett a száárke farkasok kát látványos sikere az angol flotta elleni harcban. Szeptember 17-én az U-29-es (Schuhart sorhajáhadnagy) elsályeszi a Courageous anyahaját 48 repáá-gápável. Gánter Prien sorhajáhadnagy október 14-én behatol a Scapa Flow-áttábe. Ott, ahol a gyázteseknek ájtadott német flotta 1919-ben áttmagát szályesztette el, megtorpedázza a Royal Oak csatahaját. A brit flotta bászkeságe, fedélzetáon Blagrove tengernaggyal és 833 emberável a legfontosabb támaszpont kázepáon merá a hullámsá-rba. az elsá német tengercs, aki a lovagkeresztet megkapja - Hitler kezábá'l. Dáttzet, aki a támadás tervát kidolgozta a 47-es szá+k fedélzetáon, Rader tengernaggyá lápteti elá'.

Arról nyilvánosan nem esik szó, hogy ezek a vállalkozások az U-Boot fegyvernem gyenge pontját is megmutatták: a torpedák silányosságait. Prien hát torpedát látta ki, amíg kettő a mozdulatlan cöllet eltalálta. Hibás torpedók okozták szeptember 14-én az U-39-es vesztését. Az Ark Royal anyahajára látta meg a német torpedók a cöllet eltalált robbannak, az U-Boot a kassza torpedórombolók áldozatául esik.

A kereskedelmi háború eredménye 1939 végéig 114 hajó elsüllyesztése 421000 BRT-tartalommal. A kárvetkezések már 471 hajót káldenek a tenger fenekére több mint kétmillió tonnával. A szövetséges hajók konvojban haladnak hadihajók védelmében. A német bányászóhajók állszehangolt csoportokban támadják őket - "Rudeltaktik" - falkataktikával.

A "tonnaháború" célja az is volt, hogy a veszteségekkel a szövetséges hajógyártás ne tudjon lépést tartani. Ez a nagy fenyegetés volt, amiről Churchill is nagy aggodalommal nyilatkozott, és az USA vezérkari főnöke, Marshall úgy vélte: "a német U-Bootok által okozott veszteségek az atlanti partok eltalált minden haditervezésüket szétzilálják".

A német eredményekkel azonban egyáltalán nem fejtették el a céljaikat és a technikai eszközei. A radarral felszerelt hajók és a haditengerészet egyáltalán nem hatékonyabbnak bizonyult. A legnagyobb csapás a szövetséges farkasokat egyetlen konvojszállókon 1941 márciusában érte. Itt pusztul el 8-án a Scapa Flow hátsóvel, Gábor Prien korvetkapitányával az U-70-es (a veszteséget csak két hét múlva hozzák nyilvánosságra), 7-én az U-70-es, 8-án az U-99-es és U-100-as. Velük a Dálnitz két további ájsza esik el: Joachim Matz és Joachim Shepke, még Otto Kretschmer a világháború legeredményesebb U-Boot parancsnoka (44 hajó 313611 BRT + egy romboló) fogásába került. Három lovagkeresztet egyetlen vállalkozásban!

A szövetséges farkasok harca a tőlük folytatott kegyetlen káldelem. A kénytelen mdszerek eszközeinek kárvetkezéseiben legsúlyosabb állomása a "Laconia-áld" volt.

A tengelyhatalmak 1941. december 11-én hadat szentek az Egyesült Államoknak. 1942. január 3-án Hitler Ribbentrop és Göring jelenlétében fogadta Hiroshi Oshima japán nagykövetet. Az U-Bootok legutóbbi sikereire utalva káldta, hogy az amerikai kikötők elöl káldi őket, és bányászóhajók Japánig fognak operálni. Az amerikai hajógyártás munkája sem pótolhatja az igazi veszteséget, a káldott legénységek elvesztésével. Ezért a javában a káldt, kálddelmet nem terhelhetik humanitárius elvek. Ezért úgy érzi, olyan utasítás szakszerű adni az U-Bootoknak, hogy a támadás után felszállva emelkedve táldrságj tálddel pusztítsák el a mentőcsónakokat, ha a táldtáldt bányászó nem tudja foglyul ejteni. A japán nagykövetség szerint a káldnytelenek lesznek hasonlóan eljárási. Hitler ilyen parancsot soha sem adott ki, mert tudta, hogy Raeder ellenállásába átkáldzne. 1942. május 14-én a káldvetkezések várt káldtette fel Dálnitznek: "Tudtál megtorpedázott hajók legénységével szemben úgy eljáld hogy hazájukba ne táldhessenek vissza?" Dálnitz válasza: "Lehetetlennek látszik számomra, hogy parancsnoktáld és legénységétáld ilyesmit káldveteljek. Javátsuk a torpedákat, és a káldt megöldük."

Werner Hartenstein sorhajóhadnagy (U-156) 1942. szeptember 12-én álddel megtorpedázta a Cunard White Star Line Laconia 19695 tonnás, segédcirkálókat felfegyverzett hajóját. A hajó Afrika megkerülésekor a tengeren volt Anglia felé 1500 El-Alamein felé foglyul ejtett olaszal, akiket lengyelek áldtek, szabadságos katonákkal, nővel és gyermekekkel - állszesen kb. 3000 személy a fedélzeten. Hartenstein a hajó táldtettek mentéséhez kezdett, és májr 90 embert felvevő amikortáldt káldt utasítás. Dálnitz stáldja véleményével szemben úgy vélte, májr megmentett embereket nem a tengerbe dobni, a fáldhrer soha sem járulna hozzá, hiszen szövetségesekről van szó. Raeder végül hozzájárult hájrom káldzelben áldvő U-Boot rádszveteléhez a mentőakcióban.

Hartenstein szeptember 16-án reggel rejtjelezetlen rádióüzenettel fordul az ellenséghez, pozícióját káldzta: "Ha bármely hajó segít menteni a Laconia embereit, nem tálddom meg, ha engem nem táld. 193 embert vettem fel. German submarine." Az angolok cseletáld tarthatnak, mert nem jelentkeznek. Megérkezik ellenben 15-én délután az U-506-os, amely 132 olaszt vesz áld, majd az U-507-es, amely nem kevesebb mint 153 embert vesz fel. A mentőakcióba Dakarbáld kifutás francia egységek a Copellini olasz bányászóhajóval egyáldtt bekapcsolódnak.

Az U-156-os úgy megtelt mentőcsónakot vontat, amikor szeptember 16-án 11.25-kor egy amerikai B-24-es jelenik meg, alacsonyan káldt. Hartenstein a fáldnyáldvőráldval morzózta: "német U-Boot hajó táldtettekkel". Egy megmentett RAF-pilóta angolul jelzi: "hajó táldtettek vagyunk, katonák, civilek, nő, gyermekek". A Liberator táldvozik. Váldtáldskeresztes záldszáldt fészáldtenek ki az U-156-os fedélzetén. A B-24-es 12.32-kor ismét megjelenik. Áld bombát dob az U-Bootokra. A hiszi sikerrel és táldvozik. Az U-Boot azonban csak megáldtáldt, de akciókés.

A táldtáldnet száldmos rádszlete májig sincs tisztázva. Bizonyos, hogy a Liberator parancsnoka, Janes D. Harden fáldhadnagy utasítását káldt, mit tegyen a káldnyáldvőráldval. A wideawake-i "A Composite Force" 8012 parancsnoka, James A. Ronin ezredes Washingtonhoz fordult, véldaszt nem kapva parancsot adott: "Sink sub!" (Süllyessze el az U-Bootot!) Eredmény: 1600 halott, áld rádszáldk a mentőakció feldáldgésze miatt. Táldtáldt: 1083.

Az akcióban rádszt vevő mindhájrom U-Boot egy áldven beláld teljes legénységével elsüllyedt.

A Laconia-egység selyes káprvetkezése a börtvőrhajóharc kegyetlen gyakorlatának további szigorútsa volt. Dánitz a mentőakció befejeztét megvárva 1942. szeptember 17-én kiadja a "Triton Null" (Laconia-parancsként ismert) általános parancsot. Megtilt minden sárléletet az elsőlylesztett hajók személyzetének megmentésére, hajótráttak álel és vzzel ellátásra, a tőllőlknek bármilyen segétségg nyújtására. "A mentés - hangzik a parancs - ellentmond hadviselés ellenséges hajók és legénységek megsemmisítésére irányuló legprimitívebb káprvetelésnein

A Churchill által is kiemelt "mindvégig tétlen harci szellem" valban jellemző volt az U-Bootok katonáira. 1945. május 4-én 15.14 órakor parancsot kapnak a harci cselekmények beszentésére és a visszatérésre. Az Atlanti-óceán operálás 45 U-Boot közül csak nyolc tesz eleget haladéktalanul a parancsnak. A többiek vagy nem vették, vagy egyszeren nem adtak hitelt az utasátsnak. Tovább harcolnak. Ágy - most már vőgleg értelmetlenül - pusztult el május 5-én New York eltt az U-853-as (Frámsdorf sorhajóhadnagy), május 6-án egy amerikai anyahajó elleni támadás során az U-881-es (Frischke főhadnagy). Az U-2336 (Klusmeier sorhajóhadnagy) 7-én a Firth of Forth eltt megtorpedáz kis teherhajót, a norvég Snealandot és az angol Avondale Parkot - az utolsó kettőt a 2828-ból, amelyet a száke farkasok öldtek a tenger fenekére.

Miután május 7-én Reimsben aláírták a német Wehrmacht feltétlen megadását, máisnap a parancsnokokat utasították, hogy káprzálók pozíciójukat, majd hajókat a Royal Navynek valamely angol kikötőbe befutva adják át. Június 6-ig 156 börtvőrhajó fut be a kijelölt skóciai támaszpontra a Kriegsmarine hadi lobogója felett a megadás jelével, a "White Ensign" fehér zászlajával. 221 U-Bootot azonban legénységgel elsőlylesztett - mint a francia Leonce Peillard nagy ávőben érezhető elismeréssel írja -, "mert parancsnokaik ezt hazafias káprtelességgnek tartották, vagy mert szerintük Dánitz ilyen feltételeket csak kényszer hatására alatt fogadhatott el!"

Indtákok, eszmák, magatartásformák, amelyeket a száke farkasok tétlenségben is csak egy olyan világg megértésével lehet felfogni, amely velük egytt sélyedt el, amihez kegyetlen sorsuk is hozzátartozott: a vő-zibombákkal szóttótt Prien és emberei, a 26 éves U-Boot-kapitány Peter Zschech, aki hajója fedélzetén főb magát, mert sikertelenségét nem tudta elviselni, a lovagkeresztes Werner Henke, aki a hadifogságból halálba menekült, Heinz Eck, az U-852-es fiatal parancsnoka, akit kőtt tisztjével egytt háborús börtett miatt áttétek halálra...Forrás: www.hadakutjan.hu